

אילי גורליצקי:

„לא השתתפנו מכיוון שלא פנו אלינו!“

ביום השבת התקיים סימולטני. ברחבי העולם. המנינג רבי-מימדי למען הרעבים באתיופיה. בכמה מקומות בעולם התקיימו קונצרטים, שבהם נטלו חלק מטובי האמנים בתבל. ברחבי תבל – מלבד ישראל. בישראל, המתיימרת לשמש כמזפון העולם ולהוות דוגמא ואור לגויים. היתה התעלמות מוחלטת מהאירוע הבינלאומי המרגש הזה. פניתי לאילי גורליצקי, מראשי אמי (אגודת אמני ישראל) ושיתפתי אותו בפליאתי זאת.

● **איך אתה מסביר את ההתעלמות של „אמרי“ מהאירוע המרשים הזה?**

כל האירוע הזה נחת עליי במפתיע. ממש אין לי מושג מה אירע. אני מתאר לעצמי שהרברים האלה לא באו כמפתיע, באופן ספונטני, לאיגודי-אמנים ברחבי-העולם. בטח היה מי שתיאם. אולי איזה מרכז שתיאם. אלינו לא פנו.

● **לא ידעת מבר?**

מה פתאום נודע לי על האירוע בדיוק איך ומתי שלך נודע — ממנהרות החדשות. את מעלה על דעתך שאילו ידעתי בעוד מועד על כך — אני, עם ידיעתי והשקפתי הידועות — לא הייתי פועל למען השתתפות באירוע כזה?

גנה, לפני כמה חודשים פנו אלינו להשתתף באירוע בינלאומי, רומה לזה, בקשר למילחמה-הגרעינית. התוכנית היתה להעלות מחזה נגד המילחמה בכמה מקומות בעולם. בעת ובעונה אחת. בסוף, לא השתתפנו, מכיוון שהמחזה היה כתוב באנגלית, ומקוצר הומו, לא הספקנו להתארגן ולתרגמו בעוד מועד. אבל, זה רק מוכיח לך, כי מצד אמי, קיימת היענות מלאה לאירועים כאלה.

● **אז אולי הקשרים הבינלאומיים של „אמרי“ רופפים?**

לא, אני לא חושב. צריך לבדוק מה קרה כאן. כן, בטח שיש בכונתי לבדוק זאת. אני מניח שזה דבר שהסתובב בשטח שבועות. יכול גם להיות שהתיקשורת הגיזמה. יכול להיות שהאירוע התרחש בשש-שבע נקודות בלבד ועשו מכך מאורע בינלאומי חובק-עולם.

דווקא אחרי הכינוס שהיה במוסקוה, קשרינו עם אירגוני האמנים הוריס טובים למדי. בקרוב מתקיים אף כינוס נוסף, שאליו אנו מוזמנים.

לא צריך להרחיק לכת. לדעתי, לא פנו אלינו לגמרי במיקרה.

רון נחמן:

„יש פרחים מסביב והכל מוכן לתפעול!“

השבוע התפרסמה ידיעה צנועה. תמוהה-לכלשהו בדבר מיפעל ביטחוני הנסגר באריאל, שבשטחים הכבושים. עקב המצב הכלכלי והקיצוצים במערכת-הביטחון. כל זאת אף-על-פי שכבר הושקעו במיפעל 7 מיליון דולר. השקעה כזאת בקירות ובלבנים הוציאה אותי משלוותי. פניתי לרון נחמן. ראש-מועצת אריאל הזועם, בבקשה שיסביר לי במה דברים אמורים.

● **אתה יכול להסביר לי כיצד מוזתרים במחיריך על שנים של השקעה של כסף וכדאדם?**

פשוט מאוד. לוקחים עניין פוליטי ונותנים לו סיבה כלכלית. אין לכך כל הסבר אחר. המיפעל עומד, יש פרחים מסביב, יש גינון. הכול עומד, מוכן לתפעול.

● **ספר לי את תולדות המיפעל — מההחלטה על הקמתו ועד ההחלטה על סגירתו, טרם תיסעולו.**

כשאריל שרון היה שר-הביטחון, הוא החליט להעביר מיפעלים של התעשייה הצבאית לשטחים. כך העבירו למשל, מיפעל למעלה-אדומים. אני הייתי ראש-הפרויקט של צוות-ההקמה של המיפעל באריאל. כל זה התרחש לפני שלוש שנים. לפני ארבעה חודשים החלו ליצור בעיות. מי במערכת-הביטחון, כאילו עובדים מתנגדים לעבור לשטחים.

יגאל הכהן-אורגד, מי שהיה שר-האוצר ותושב אריאל, נפגש עם שר-הביטחון יצחק רבין. רבין הודיע כי בזמן שיש קיצוצים במישרר-הביטחון, אין ברעתו להוציא הוצאה נוספת, כסך 750,000 דולר, כדי לתפעל את המיפעל. אבל מה כדבר ה' מיליון שכבר כוזבו לריק? אלה לא נקראים הוצאה מיותרת?

● **אתם מתכוונים לשתוק?**

איפה! אנחנו רואים את העניין בחומרה רבה. הנתונים היו ידועים גם לפני שלוש שנים. שום דבר לא השתנה. פרט למפה הפוליטית. כרגע אנחנו שוקלים את צעדינו הבאים. כן, צפויות הפתעות. אנחנו נעשה הכול כדי שהמיפעל יעבור לפה. הכול!

● **בלומר, אתם מתכוונים להסוך את זה למאבק פוליטי?**

זה כבר מאבק פוליטי.

אופירה נבון:

„אני עוד זוכרת את מחול-השדים!“

הניתוח שעבר נשיא ארצות-הברית, רונלד רגן, הפך לאירוע תיקשורתי ממדרגה ראשונה. בארצות-הברית אין כל חדש בתופעה שאיש-ציבור חושף את מצבו הבריאותי. גם אם קיים חשש למחלה המפחידה מכל – סרטן. כמה שעות אחרי הניתוח שוחחתי עם אופירה נבון. החלוצה בין מחלותיהם – בניגוד למיסתורין שאמץ את מחלתה של גולדה מאיר, למשל.

● **את יכולה לשחזר את המניעים שהניעו אותך לחשוף את מחלתך לתיקשורת לפני חמש שנים?**

היתה לי ברירה, את חושבת? בתור רעיית-הנשיא, ממילא ידעו כל פרט אודותיי. לכן, זה היה אווילי לנסות ולהסתיר זאת.

● **בעיקרון, האם את סבורה שאיש-ציבור צריך לחשוף את כל האמת אודות מצבו הבריאותי, או שהוא זכאי למעט פרטיות?**

מכיוון שאנחנו מדברות אפרופו הניתוח של רגן, תרשי לי לאחל לו מכל איבי, שייצא מכך בשלום. הזוג רגן הוא זוג מקסיים, ואני מתפללת למענם.

כשאני שוקלת את מחיר הפרטיות של איש-ציבור לעומת התרומה שהוא יכול לתרום, גם כמחיר הפסד הפרטיות — אני מגיעה למסקנה שאם תרמתי משהו בהתנהגותי, זה היה שווה.

● **את יכולה לנסות ולהעריך את תרומתך?**

נשים מתקשרות אליי מזה חמש שנים, מכל קצווי הארץ, כדי לשוחח עימי על מחלת-הסרטן, להתיעץ. הנה, למשל, הבוקר צילצלה אליי אשה, חברה של אמנית מפורסמת, שנודע לה כי לקתה בסרטן. האשה צלצלה בשבע בבוקר וביקשה לדעת את שמו של הרופא שטיפל בן, ובכלל להתיעץ.

● **זכורים לך אקורדים צורמים ממעשה החשיפה שלך?**

בוודאי! אני זוכרת איזה מחול-שדים החל סביבי. כיצד יצאו חוצץ נגדי עיתונאי ועיתונאית כפומבי — בעניין ההחלטות שקיבלתי בנושא הגידול שהיה לי בשד. כאילו שהשד שלי הוא רכוש המדינה.

אגב, בניגוד למה שפורסם — וזאת אני חושפת כאן לראשונה — לא התנגדתי לכריתת-השד. התנגדתי עד הרקה האחרונה, ואז אמרתי לרופא: אקבל את הדין.

● **בדיעבד: את שמחה על הדרך שבחרת להתמודד עם המחלה?**

כן. מכיוון שתרמתי למודעות למחלה בשלביה המוקדמים, כשעוד ניתן למנוע את התפשטותה.

מאז המיקרה שלי יכולה כל אשה להכריע בגורלה. עד הניתוח שלי, נאלצו החולות לחתום מראש, לפני הניתוח, על אישור לבצע כריתת-ישר, באם תוצאות הביופסיה ידרשו זאת. כלומר: אשה יכולה היתה להירדם לצורך ביופסיה קלה, להתעורר ולמצוא עצמה ללא שר. זאת תרומתי בנושא.